

Federació Regional C. N. T.
Via Durruti, 32 - 34
BARCELONA

Franqueig concertat

ACCIO SINDICAT

ARCHIVO
INTERNACIONAL
C. N. T. F. A. I.

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantveu de la Comarcal Alt Camp C. N. T.

Any II	PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Paquets des de 5 exemplars, a 12 cts. exemplar Número solt, 15 cts. - Trimestre, 250 pessetes	Valls, Dijous 19 d'Agost de 1937	REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer de B. Durruti, 44	Número 46
--------	--	----------------------------------	---	-----------

EDITORIAL

L'economia a mans dels treballadors

Vivint en règim capitalista les municipalitzacions i nacionalitzacions de determinades rames de la producció industrial, el camp d'acció de les quals, sobrepassa els interessos particulars, s'han vist obligades moltes vegades a retornar en mans d'empreses no oficials. Es sent així, perquè es preté ara—que estem assistint a la transformació política i social del nostre país—arrebassar determinades indústries als treballadors que en règim de col·lectivització i socialització les han salvat de la ruïna, tota vegada que no haurien sobreviscut la forta convulsió que viu el nostre país?

Li sobra raó a la Federació Local de Sindicats Unics de Barcelona al cridar l'atenció de tots els militants, respecte el què alguns pretenen al demanar que l'Estat s'incauti d'una porció d'indústries que avui es desenrotllen en forma florent, gràcies a l'interès que tècnics i obrers han posat per la bona marxa de les mateixes.

Si existeix algun cas especial que pugui acceptar-se el control dels organismes oficials estatals, no ha d'ésser així motiu per pretenir introduir-los en tots els engranatges del sistema econòmic actual, la qual cosa en els moments actuals ens perjudicaria extraordinàriament.

Són els Sindicats de la C. N. T. de comú acord amb els de la U. G. T., els únics que poden tirar endavant el problema de la economia, en la forma que la Federació Local de Barcelona ho ha enfocat. Ells tenen la facultat d'ordenar-la i desenrotllar-la, com també tenen la facilitat d'executar tot el que llurs necessitats exigeixen, car la única força creadora és la que desenrotllen en harmònica compenetració, els múscles i el cervell.

El nostre sistema d'organització és tan racional, que si es té en compte la lògica articulació dels Sindicats d'Indústria i de les Federacions d'Indústria, no es presentarà dificultats econòmiques, que no puguin resoldre's en els ordres local, regional i nacional.

Deixant a l'arbitri dels treballadors indicats tot allò que cau dintre del camp de la producció, l'Estat es veuria també lliure d'un pes enorme, tota vegada que no hauria de sostenir la nombrosa burocràcia que suposa l'administració del país. I els treballadors perdrien tot rezel, una vegada posada la confiança en llurs mateixos companys, amb la qual cosa s'evitarien situacions violentes entre ells i qualsevol organisme estrany que hi intervingués. Organismes la intervenció dels quals, perjudiquen en gran manera la bona marxa de les empreses.

Ara que la pràctica d'administrar-se ells mateixos està ensenyant als nostres treballadors, els quals es troben en la millor disposició per a remeiar les faltes que han estat comeses, es cosa que l'opinió pública els hi atorgui la confiança i apoi moral que necessitin, per tal de portar a bon terme la magnífica obra que han començat.

Tots considerem que sense la bona voluntat i l'estorç d'aquells que treballen en coses útils per la guerra i per la reconstrucció, no serà possible que la riquesa del país prengui l'increment que necessita per fer-nos vertaderament lliures i independents.

Irreverencias

Papa; Pepito no quiere jugar porque le ha tocado hacer de «informe fidedigno».

La cebolla causa lágrimas a quien la maneja de mala manera. (Séneca.)

Trotzki fué el factor determinante del exterminio de los anarquistas en Rusia.

Nos cargan esos hipócritas imitadores de Trotzki sin decirselo.

No es lo mismo fabricar jabón —tarea meritoria—, que dar jabón y hacer pompas con jabón.

Eso de que Eden y Mussolini se «entiendan», raya en pornografía.

«En Cabeza de Buey, nuestras tropas, mediante un golpe de mano, se han apoderado de 1.200 cabezas de ganado.»

1.200 cabezas y, además, Cabeza de Buey.

«Por sospechas de desafección al régimen, ha sido detenido Fidel Margaret.»
¡Vaya fidelidad la de Fidel!

«La aviación leal bombardeó San Roque.»
Y a San Roque se le escapó el perro.

«La U. G. T. de Cataluña no es la U. G. T. del resto de España.»

Porque en el resto de España leal, no es tan ingenua como para hacer caso del P. S. U. C., traducción catalana del «Partido de Masas.»

«Tras la conmemoración algo queda.»

El recuerdo. El recuerdo y la añoranza.

«Con armas o sin ellas, Aragón no ha retrocedido nunca.»
Vuelvan a «preguntar» los profesionales de la insidia.

GOLIAT

LLAMADA

Lo que importa salvar

por José Viadiú

¡Ah! si la guerra se ganara haciendo discursos; si se conquistaran posiciones como se lanzan consignas; si el número de banderas i banderines que figuran en actos públicos fueran trofeos arrebatados al enemigo; si el son de charangas que se oye en festivales y demostraciones públicas representara la conquista de pueblos y ciudades arrebatadas al fascismo; si la euforia proselitista y demagógica fuese impulsada por el único ideal de aplastar a los asesinos de nuestros camaradas, mujeres e hijos, ¡cuál otra sería nuestra posición!

¡Ah! si cada grupo o grupito pensara más en los frentes que en mejorar sus posiciones en la retaguardia; si cada partido o partidito, en vez de dedicar sus energías en minar el terreno a sus afines las aplicara en ganar la guerra; si la supercheria y la ostentación más hueca y venal no se utilizara para embabiecar a las gentes; si el sofisma y las malas artes no fuesen un instrumento de primer orden para la captación de adeptos; si el partidismo más incivil y desafortado no fuese antepuesto al propósito primordial de triunfar en los campos de batalla; si los afanes totalitarios, pueriles y suicidas en momentos de tal gravedad, no hubieran subido a la cabeza de ciertos camaradas, ¡cuánto más cerca estaríamos del triunfo definitivo!

¿Qué se necesita para convencernos de la necesidad de hacer renacer el entusiasmo colectivo? ¿Es que el drama vivo que sufre

nuestro pueblo no obliga a elevar la actuación de los hombres a un rango histórico, a una visión futura, a un ideal de conjunto? Parece que ante la magnitud de los acontecimientos; que ante la invasión de los vándalos, cabileños y mesnadas romanas; que ante la oía destructora de pueblos y ciudades; que ante la lluvia de metralla y fuego y muerte; que ante las monstruosidades cometidas por los mercenarios del fascismo internacional; que ante la riada de sangre vital que nos cuesta esta maldita guerra provocada por la más abyecta y vil de vuestras castas, parece que debiera levantar en vilo todas vuestras reservas, todas vuestras fuerzas, lanzándolas en tromba contra el enemigo común, contra la turbamulta de asesinos que invaden nuestro suelo.

Y esta resurrección, aun es posible. Para ello precisa inyectar a esta retaguardia el sentido ético y heroico que impone el momento histórico que vivimos; para ello es necesario impregnar la conciencia de las multitudes del cumplimiento estricto del deber que las actuales circunstancias vienen señalando. De ninguna manera podemos ni debemos eludir tan destacado cometido. Se trata de vengar todos los destrozos y ultrajes sufridos; se trata de defender nuestra independencia; se trata de afianzar las conquistas revolucionarias; se trata de salvar nuestras libertades y nuestras vidas; se trata de dar un ejemplo al mundo de

Segueix a la pàgina 2

C. N. T. A. I. T.
Comitè Comarcal Alt Camp
Aquest Comitè convoca a tots els Sindicats de Valls i Comarca a un Ple Comarcal per diumenge vinent, dia 22, a les nou del matí, per a tractar assumptes de molta importància.
Esperant que assistireu, quedem vostres i de la Causa Revolucionària.
Valls, 18 d'Agost del 1937.
Per el Comitè Comarcal,
EL SECRETARIAT

Es una injusticia i un sarcarme, concedir el Premi Nobel de la Pau, al responsable de la promulgació de la guerra que viu el nostre poble.

Vé de la página 1. cómo se abate el fascismo; se trata de coadyuvar a la liberación de la clase trabajadora internacional; se trata de defender por doquier y para todos un alto sentido de justicia y libertad en favor de las clases humildes y laboriosas.

¿Qué más podemos ambicionar? ¿Cómo es posible que un objetivo tan espléndido, que una misión tan elevada y humana sea conturbada por pequeñas miserias y por acciones mezquinas? Es obligado que superemos esta fase; es obligado que dotemos a la retaguardia y a los frentes de un sentido de responsabilidad y de un temple moral indestructible. Representaría una vergüenza histórica que no supiéramos sobreponernos a estas miserables rivalidades de bandería; representaría un estigma deshonoroso mantener una pugna estúpida para ir a la conquista de prosélitos carentes de ideales y de escrúpulos; sería propio de irresponsables no atajar este ambiente tenebroso, de intriga y de maraña, que está enraizando el ambiente del campo y de la ciudad, que emponzoña las relaciones entre los sectores proletarios, y antifascistas a la vez que castra y destruye sus mejores condiciones combativas.

En este aspecto, es necesario evidenciar que el defecto está en la cúspide y no en la base. Sin adulación podemos decir que el Pueblo responde; puede afirmarse que respondería mucho más, si en ciertas directivas no se hicieran toda clase de manipulaciones, de funambulismos y de sujeciones para destruir a los demás sectores antifascistas. El que persiga la clave del éxito no tiene más que buscar cohesión y claridad en las alturas. Aquí no caben más triunfos que los logrados frente al enemigo, ante la ralea de invasores. Hay que decir a estos fabricantes de héroes de la retaguardia, a estos ilustres durmientes en las jornadas épicas del 19 de julio.

Sólo individuos de mentalidad torva y visión estrecha, sólo partidos formados por sectarios y gente de aluvión, sólo organismos incapaces de abarcar la magnitud de la empresa, la grandiosidad de este drama que estamos escribiendo con nuestra sangre, pueden no sentir anhelos de superar este presente, pueden no vivir la inquietud de no aportar toda clase de sacrificios personales, políticos y sociales al coronamiento de es-

ta obra de libertad y de justicia social.

Mientras la caravana pasa, mientras se buscan puntos coincidentes para realizar una obra de conjunto, seamos nosotros campeones destacados en la realización de este cometido. Seamos los primeros en los frentes de lucha y de trabajo; los primeros en las trincheras y en la fábrica, en el campo y en la oficina; los primeros en dar el ejemplo de moralidad, de competencia y de firmeza en los Sindicatos, en los Municipios, en las Colectividades y en todos aquellos lugares donde esté representado nuestro organismo confederal, valorizando con nuestra conducta la función que desempeñamos y las ideas que viven en nosotros.

Que nada ni nadie nos distraiga de cumplir los grandes objetivos de este momento. Triunfar en la guerra y en la Revolución. Todos los movimientos tienen sus flujos y reflujos, que es preciso estudiar y seguir sin perder la brújula. Téngase en cuenta que lo más esencial es conservar la unidad interior. El más leve esparadismo, la actuación aislada, el gesto personal, deben conceptuarse desertiones. Mientras la organización responda a unas directivas, a un plan orgánico, mientras, del primero al último de los militantes y de los Sindicatos, sigan las normas trazadas por los Comités superiores; mientras en lo íntimo de nuestros camaradas aliente la convicción en el triunfo final; mientras sepamos rehuir las provocaciones y canalladas de los enemigos internos, lo demás puede ser conquistado en su momento oportuno.

Al precio que sea hemos de salvar nuestra responsabilidad de militantes, nuestra dignidad de hombres que viven uno de los momentos más difíciles señalados señalados por la Historia. En esta epopeya que vivimos y sufrimos, además del triunfo, debemos salvar todos aquellos valores éticos, morales y humanos que distinguen al hombre revolucionario del vocinglero y del aprovechado. Dejemos aparte a los arribistas, a los mixtificadores, a los calumniadores, a los emboscados, a los tráfugas. Dejemos a parte a esta pobre criatura humana incapaz de remontar el vuelo hacia las cumbres; incapaz de sentir la grandeza del momento y de pagar su tributo con abnegación,

con espíritu de sacrificio, con esfuerzos o con su propia sangre.

Mientras los acontecimientos transcurren; mientras aportamos toda clase de concursos para determinarlos a nuestro favor, a favor de la causa proletaria y antifascista, pensemos que a veces la honradez de conducta, la rectitud de intenciones, el comportamiento digno, el llevar una actuación clara y recta, suelen ser armas de eficacia social. Y aunque así no fuese, esas deben ser y serán nuestras armas de combate.

Per causes alienes a la nostra voluntat, deixem de publicar un article que teniem preparat, original del nostre col·laborador
Jaume Ruches

¡Por la unidad proletaria!

Por fin se ha logrado sentar unas bases para conseguir que las dos centrales hermanas, C. N. T. y U. G. T. lleguen a conseguir la unidad efectiva de las mismas.

Después de tantos meses de propugnar por dicha unión, siempre con resultados negativos, el optimismo renace en nosotros, pues estamos convencidos de que las masas laboriosas, el proletariado en peso, se habrán dado perfecta cuenta de la necesidad imperiosa que nos obliga a hacer esta unión, lo más pronto y lo más estrecha posible ya que no es posible conseguir una victoria definitiva sobre el enemigo que nos acecha en todo momento, yendo disgregados, o más bien dicho, a la desbandada, como hasta ahora.

Todos sabemos que mientras nosotros estábamos discutiendo vanamente sobre nuestra unión,

Con la unión de nuestras dos organizaciones proletarias, no sólo damos un paso hacia la Revolución, si no que nos ponemos en situación de combatir contra nuestros enemigos seculares el fascismo y el capital y al mismo tiempo, los enemigos que aún se conservan en nuestra parte, tan pronto la unidad sea efectiva, pondrán piés en polvorosa e irán a juntarse con los que, ayudándoles materialmente, les obligaban a trabajar para destruir todo sintoma de unidad entre U.G.T. y C.N.T. y así preparar el desmembramiento del bloque antifascista.

Pues bien, trabajemos todos para que la unidad sea un hecho y dejémonos de palabrerías vanas, aunando por nuestro triunfo sobre el fascio y el de la Revolución Social. Siempre unidos y adelante!

ANTONIO SUREDA

Pina de Ebro 1-8-37.

Tot obrer ha de llegir:

Acció Sindical

Aquesta matinada ha arribat a la nostra ciutat la primera expedició composta de 31 companys de l'Exèrcit Popular —la quasi totalitat malalts— els quals han ingressat al nostre Hospital de Sang. Entre els expedicionaris s'hi troben varis companys pertanyents a la Companyia que comanda el nostre estimat Ferran Compte.

Sien benvinguts a la nostra hospitalària ciutat.

Nosotros hemos hablado

Que todos, al igual nuestro, salden su deuda

«Tribus que asaltaban camiones...»

Estas palabras no hubieron debido ser pronunciadas jamás por nadie, menos todavía por antifascistas, menos aún por un representante de un partido antifascista. Y es precisamente por haber sido lanzado este insulto por el jefe de un partido antifascista como es Comorera, que revisten suma gravedad y no pueden ser pasadas por alto.

Nosotros hemos hablado.

Nosotros hemos deplorado profundamente esas incontroladas palabras, defendiendo sin distinción a todos los héroes que iniciaron la gesta gloriosa del 19 de julio, por una causa que debemos todos juntos; llevar al triunfo.

Pero todos deben hablar. No sabemos todavía si la «Esquerra», si la U. G. T., si el P. S. U. G., si todos los patidos antifascistas, cuyos militantes combatieron el 19 de julio, aceptan lo dicho por Comorera, en Valencia, y creen con él que Cataluña fué salvada por «tribus de asaltantes de camiones» Particularmente, el partido político cuyo secretario general es Comorera, debe manifestar, públicamente, si las desgraciadas frases pronunciadas por este último, reproducidas fielmente, sin

comentario, por diarios comunistas, fueron autorizadas o deben ser consideradas como un arbitrario desahogo personal.

El silencio que se ha hecho sobre esas palabras insultantes hacia nuestros mejores combatientes no tiene justificación. Grandes masas de trabajadores afiliados a diversas organizaciones del antifascismo, y particularmente las masas de combatientes en los frentes, se sienten completamente identificadas con los heroicos hijos del pueblo que iniciaron la lucha contra los traidores. Ellos se preguntan cómo es posible que los adjetivos hirientes, que los términos injuriosos de Comorera dejen indiferentes a los Sindicatos y partidos a que pertenecen.

Nosotros hemos hablado, de inmediato, claramente.

Saben ahora todos los trabajadores que nosotros nos solidarizamos plenamente con los que Comorera definió de «tribus», asaltantes de camiones.

Pero los demás callaron y callan.

Una vez más, esto es absurdo.

Esto puede llegar a constituir una abochornante vergüenza para todos.

Nuestra posición no es suficiente. Es necesario, que los trabajadores de Cataluña, hombres fieles de la clase obrera, se sientan respetados y garantizados en sus propias organizaciones.

Es un deber. Una deuda a saldar lo antes posible para con el proletariado.

De «Solidaridad Obrera»

C. N. T. A. I. T.
Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes
VALLS
SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.
Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38

VALLS

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

Transports Col·lectius

C. N. T.

A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus Tarragona
Lleida Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

GENERALITAT DE CATALUNYA

Conselleria de Proveïments
DELEGACIO COMARCAL DE L'ALT CAMP

AVISOS

Per tal que arribi a coneixement dels interessats es fa públic que aquesta Delegació ha rebut els següents comunicats de la Conselleria de Proveïments de la Generalitat:

1.er De l'Interventor.- Delegat de Cereals d'aquesta Conselleria de Proveïments, s'ha rebut el següent comunicat en aquesta Secretaria de Comarques:

«Pel present us prego que comuniquem a tots els Delegats que necessitin per a les seves respectives comarques, farina d'arròs o sèmola d'arròs, que passin per aquesta Secció on sota racionament se'ls entregarà les quantitats que necessitin d'aquests articles».

2.on «D'acord amb l'Interventor-Delegat d'Olis d'aquest Departament, i a l'objecte d'establir setmanalment les targes de racionament en les diferents comarques consumidores de Catalunya, prego que setmanalment trameu el moviment d'entrades i sortides d'olis, amb designació el fa les sortides dels llocs on va destinat o facturat l'oli, el preu de venda, el nom i l'adreça del receptor».

3.er Són fixats els preus els quals els industrials, cooperatives i organismes distribuïdors, així com els establiments d'Assistència Social, els d'auxili als refugiats i les forces armades, podran adquirir sucre fi i de terròs, al Departament de Proveïments, d'acord amb les taxes que a continuació es detallen: Sucre blanc fi, producció nacional i similar d'importació estrangera a 200 pessetes els 100 quilos; sucre roig certíficat a 195 pessetes els 100 quilos; sucre impalpable a 238 pessetes els 100 quilos; sucre T. I. a 221

pessetes els 100 quilos; sucre L. G. a 216 pessetes els 100 quilos; sucre terròs (Gastronòmica) a 260 pessetes els 100 quilos.— Segon. Aquests preus començaran a regir a partir de la publicació de la present Ordre al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.— Barcelona, 31 de juliol del 1937.— El Conseller de Proveïments, M. Serra Pàmies».

5.e «A fi d'evitar especulacions i portar un control exacte dels preus de venda als detallistes de sardina salpresa i premsada a tot Catalunya, tindreu cura en el possible dins la vostra Comarca, de que es mantinguin els següents preus: Tamany gros 180 pessetes mil peixos; tamany mitjà 150 ptes. mil; tamany petit 120 ptes. mil. Aquesta disposició deu ésser respectada, i al efecte us posareu en contacte amb els que reben aquests gèneres perquè no puguin ignorar les sancions que s'els apliqui al contrariar-la».

Tot el qual es fa públic per tal que aquells a qui efecti alguna de les disposicions transcrites compleixin exactament o bé passin per aquesta Delegació Comarcal a facilitar les dades que s'hi esmenten, dins el termini que finirà el dia 26 del corrent mes.

Valls, 16 d'Agost del 1937.

El Delegat,
JOAN BALANA

Sindicat de Treballadors del Camp.-C. N. T.-Valls

Aquest Sindicat convoca a tots els seus afiliats una reunió que tindrà lloc demà divendres dia 20, a les 11 de la nit, al local de la Societat «Sindicat Agrícola», sota la següent ordre del dia:

- 1.ª Aprovació de l'acta anterior.
- 2.ª Un descàrrec de la Borsa del Treball.
- 3.ª Descàrrec de la Secció de Carreters.
- 4.ª Disposicions generals.

Valls, 19 d'Agost del 1937.

El Secretari,
J. FERRE

EL NOSTRE HOSPITAL DE SANG

Dilluns passat fou inaugurat quasi podríem dir-ne en la intimitat l'Hospital de Sang, d'aquesta localitat.

L'acte fou realitzat dintre la màxima sencillesa que és possible en aquests actes, encara que no tanta com hauria estat el nostre desig, tota vegada que entenem que la lluita que sostenim contra el feixisme ens obliga a ésser austers.

Hi assistiren representacions oficials, representants d'algunes organitzacions Sindicals i Polítiques, premsa local i altres organismes.

Després d'uns breus discursos de recepció i entrega de l'Hospital fets pels companys J. Martí Català i el Coronel Gallardo fou donat per acabat l'acte.

Augurem pels companys que tinguin necessitat d'ésser hospitalitzats que trobaran uns vertaders germans entre els companys i companyes que tindran cura dels diferents serveis, ja que per endavant tenim la garantia del que són capaços de fer els fills del nostre poble quan es tracte d'aixugar llàgrimes i compartir el dolor dels seus germans.

Ens atrevim sense que això representi voler-nos anticipar uns a altres, ja que amb seguretat coincidirem a demanar des de aci als nostres companys que ens representen, que es faci el possible per tal que els nostres estimats companys de aci i comarca que actualment es troben ferits, siguin traslladats a aquest Hospital puix que apart de la seva explicació lògica, creiem interpretar els anhels dels interessats i de tot el poble.

Comissió Municipal de Govern

Extracte dels acords presos per la Comissió Municipal de Govern en sessió celebrada el dia 11 d'Agost del 1937. Presidí l'Alcalde - President Josep Pinas i hi assistiren els Consellers - Regidors següents: Trilla, Avellà, Robusté, Simó Rodon i Plana.

Una vegada és aprovada l'acta de la sessió anterior.

S'acorda concedir aigua potable amb les condicions establertes en la sessió de 4 d'agost de 1933 als següents veïns.

A Joan Roig i Cendrós per a l'immoble n.º 7 del Carrer d'Angel Guimerà.

A Coloma Tondo Pedro i Aguspèna Tondo per els immobles números 8 i 10 del Carrer de Francesc Macià.

S'acorda cedir autorització per a ús de comptador—ja que posseeix aigua potable—a la veïna Rosa Foic i Dalmau per a l'immoble número 9 del Carrer de Madrid.

S'acorda concedir les següents autoritzacions per a l'instal·lació de motors:

A Antoni Serra Ballart per a instal·lar un motor B. L. d'1 3/4 H. P. a la seva finca de la «Verreda».

A Pere Romeu Domènech per a instal·lar un motor «Garley» de 3 H. P. per a la seva finca de «Ruanes».

A Ramon Batalla Recasens per a instal·lar un motor marca G. L. de 2 i 1/2 H. P. per a la seva finca de «Palau de Reig».

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32
(Davant plaça del Quarter)

A Jaume Cervelló Tomàs per a instal·lar un motor «Vellino» d'1 1/2 H. P. a la seva finca del «Burgà».

A Josep Plana Llorens per a instal·lar un motor «Vellino» d'1 3/4 H. P. n.º 3.155 per a la seva finca de «Cogulls».

Resta assabentada la Comissió de Govern de la següent comunicació procedent de la Direcció General d'Administració Local (Departament de Governació de la Generalitat):

«GENERALITAT DE CATALUNYA.—Departament de Governació.—Secció 1.ª.—Vist el vostre escrit del 23 dels corrents, he de manifestar-vos que us serveu requerir a la representació del P. S. U. C. per a que, com sigui que ja ha desaparegut el motiu que l'obliga a separar-se d'aquell Ajuntament, es serveixi reintegrar a les seves tasques municipals, com mes aviat millor, puix a més de l'obligació de caire moral que tenen de no posar obstacles a la marxa administrativa del municipi, sobretot en les actuals circumstàncies, en el terreny legal poden incórrer en responsabilitat pel fet de l'abandonament del càrrec. Si malgrat això s'obstina aquell sector polític en no reintegrar-se a l'Ajuntament, haureu de deixar vacants els seus llocs, així com també els corresponents a aquella altra organització política, i seguir funcionant l'Ajuntament amb completa regularitat.—Barcelona, 31 de juliol del 1937.—EL DIRECTOR GENERAL D'ADMINISTRACIO LOCAL.—M. Galés (Signat).—Ciudadá Alcalde de l'Ajuntament de Valls.—Hi ha un segell amb la següent inscripció: DIRECCIO GENERAL D'ADMINISTRACIO LOCAL.—GENERALITAT DE GALALUNYA.—GOVERNACIO».

Es llegit un comunicat, sense data, procedent de la Comissió Oficial d'Ajut a Euzcadi fent avinent que l'esmentat ajut no ha quedat interromput pels darrers esdeveniments del Nord d'Espanya.

Es llegida una comunicació, de data 6 d'agost, signada pel Delegat d'Ordre Públic disposant que siguin borrats els rètols i cartells que, actualment, es troben escrits per les façanes de les cases de la Ciutat.

Es llegida una instància, de data 5 d'agost del corrent, signada per la veïna Loreto Poquet Vda. de Massó relativa a certs extrems que fan referència a l'administració de les finques que s'hi esmenten. S'acorda passar-la a la Caixa Immobiliària.

S'acorda subscriure's a la Rifa Benèfica organitzada pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat amb la quantitat de dues centes ptes.

S'acorda que la Comissió de Treball i Obres Públiques estudiï i dictami, al seu dia, l'establiment de Cartelleres en diversos indrets de la Ciutat.

S'acorda, previ informe del Conseller-Regidor de Sanitat i Assistència Social, la compra d'un llaç escorredor per a procedir a la captura de gossos que circulin in-

degudament per la via pública.

Es llegit un comunicat, de data 14 del corrent, signat per David Sanromà i Joan Ollé Vilalta en representació del Sindicat de Funcionaris Municipals (C. N. T.) i per Pere Espanyol i Joan Solé en representació del Sindicat de Treballadors del Municipi (U. G. T.) relatiu a la demanda sobre augment de salari que tenen presentada a l'Ajuntament ambdós Sindicats. Com sigui que la redacció de l'esmentat comunicat es de tons sumaments radicals puix que s'hi afirma que no s'acceptarà, per part d'aquells Sindicats, cap minva en la petició que conté la demanda inicial s'acorda deixar en suspens la seva resolució, fins a la sessió que vé, posat que les minories assistents no es troben autoritzades, per llurs respectives organitzacions per adoptar un acord que sigui d'acceptació total d'aquella petició.

S'acorda, en principi, iniciar els estudis i la tramitació que, en dret procedeixi, per a municipalitzar els espectacles públics de la Ciutat.

I no havent-hi altre afer a ésser tractat, s'aixeca la sessió.

Dissabte passat foren víctimes d'un accident d'auto els companys Clariana, Munt, Garcia i Forné, els quals sofriren diverses ferides, afortunadament cap d'elles de gravetat.

Els desitgem un prompte guariment.

MERCAT AGRICOLA

Preus de mercaderies per la present setmana

Avellana comuna	110'00	pts.	58'5	quil.
» negreta	130'00	»	»	»
Ametlla mollar	170'00	»	50'5	»
» llargueta	90'00	»	40	»
» esperança	80'00	»	»	»
» comu	70'00	»	»	»
» marcona	85'00	»	»	»
Blat	110'00	»	100	»
Ordi	100'00	»	»	»
Civada	100'00	»	»	»
Erp	100'00	»	»	»
Faves	130'00	»	»	»
Guises	120'00	»	»	»
Moresc	170'00	»	»	»
Veces	130'00	»	»	»
Garrofos	20'50	»	40	»
Farina 1. ^a	125'00	»	100	»
» 2. ^a	115'00	»	»	»
Tercerilla 1. ^a	60'00	»	60	»
» 2. ^a	57'00	»	»	»
» 3. ^a	54'00	»	»	»
Trits	27'00	»	30	»
Segon	20'00	»	22	»
Azufre suplimat	64'50	»	50	»
Sulfat couré	2'20	»	1	»

Imp. E. Castells. - Telf 186. - VALLS

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

De Catalunya a Aragó, les tribus van regar amb llur sang generosa els camins que avui alguns, encara que custodiats, recorren triomfalment.

UN AÑO DESPUES

ARAGON, ESPEJO DEL PROLETARIADO MUNDIAL

Por A. B. Bertrán

Nosotros que vivimos con estos valientes, nobles y generosos campesinos de Aragón, que en un esfuerzo digno de pasar a la historia rompió a pedazos las cadenas de la esclavitud que, desde hace siglos, pesaba sobre sus hombros, deseamos hacer saber a todos los parias de la tierra cómo vivimos y cómo hemos organizado el nuevo orden social en la región aragonesa liberada del fascismo.

Desde hace varios años, en régimen de la monarquía, como también en régimen republicano, nuestros sindicatos estaban cerrados, la mayor parte del tiempo por orden gubernativa, y los mejores militantes, encarcelados o condenados al destierro, pero el campesino conocía ya, en qué lado se encontraba su hermano Abel y su explotador Cain.

A pesar de que nuestra propaganda fuera clandestina entre los campesinos nos era fácil a nosotros explotados trabajando con él e hijos de esta tierra, hacerle comprender que de su esfuerzo vivía todo el mundo, mientras que él se moría de hambre con su familia.

Llegó el 19 de julio 1936; los trabajadores de las industrias así como también los campesinos han podido ver que el militar, el notario, el abogado, el guardia civil, el cura, el intermediario, y todos los «señoritos» habían empuñado las armas contra los trabajadores.

La lucha se desencadena en todas partes, a sangre y fuego, la caza del hombre en todos los pueblos, y una vez los campesinos dueños de la situación, ponen en práctica el ejemplo de los auténticos revolucionarios, haciendo desaparecer la propiedad individual y colectivizando las tres cuartas partes de la tierra de la región.

En todos los pueblos comienza la nueva vida: tierra, instrumentos de trabajo, ganado calzado, vestimentas y todas las materias de primera necesidad, están puestas en común, y todo es racionado.

He aquí la manera como se racionan las colectividades de Aragón, en su mayoría (hay que añadir que cada colectividad es autónoma en el libre intercambio y en la administración); entre ellas no existe el dinero, ni los tickets ni los cupones: no se perciben tampoco salarios; basta ser «colectivista-productor» para tener el carnet de productor y la carta familiar; la cooperativa entrega por día y por persona la parte siguiente; el vino sólo se concede a partir de los 14 años, y a los hombres:

Por persona	Gramos	Precio del día
Pan	500	0'35
Aceite	60	0'15
Arroz	25	0'03
Sopa	20	0'03
Carne	100	0'35
Azúcar	15	0'03
Conservas	25	0'08
Idem pimientos y tomates	35	0'05
Patatas	250	0'12
Jabón	50	0'09
Vino	1 litro día	0'50
Manteca (por persona y por año)	18 kilos	6'00 el kilo

(Calzado, vestidos, productos alimenticios, ropa blanca, camas, muebles, etc., son distribuidos según las necesidades, después de averiguación; los campesinos son libéres de tener su jardín y animales de corral para sus necesidades familiares).

He ahí algunas notas económicas sobre la vida del campesino aragonés. No hay que olvidar que varias colectividades no comen carne, por reservarla a sus camaradas del frente, y después de las estadísticas de toda la riqueza y de haber cubierto todas las necesidades de la población, semillas y ganado comprendidos, el resto es para las necesidades de la guerra, dado gratuitamente y enviado al frente por el mismo pueblo; en reciprocidad; las Juventudes Libertarias del frente, que dan su sangre y su vida por la causa común, han enviado para el sostenimiento de las colectividades de Aragón, como don, la suma de 25.000 pesetas, en dos meses.

Trabajadores del Mundo entero, venid a informaros aquí, sobre lugar, y dad a conocer a todos la nueva vida que el pueblo español está en vías de construir, sin olvidar la guerra en el frente y la transformación social en la retaguardia.

(Traducido de la edición francesa del «Boletín de Información C. N. T. - F. A. I.»

La lliure determinació dels pobles

Descomptada la falsa interpretació que s'ha pretés donar a les manifestacions del nostre fraternal col·lega «C. N. T.» de Madrid, queden els conceptes manifestats pel «Socialista», «Adelante» i altres periòdics inspirats pel Partit Comunista i pels socialistes de dreta, com expressió del moviment de gran envergadura començat amb tota classe de propaganda, amb la finalitat de soscar els fonaments del Govern de Catalunya.

El que ve succeint d'algun temps ençà, és molt simptomàtic. Primerament es comença per preparar un ambient d'hostilitat al partit polític més arrelat entre l'opinió catalana; es parla d'una baixa moral del nostre poble, carregant tota la culpa, als governants que no saben mantenir el to vibrant de la població; es diu amb manifesta mala fe, que Catalunya no ha prestat tota la col·laboració que podia a la resta de l'Espanya antifeixista. I tot això amb la finalitat que un determinat dia, es torni a repetir el cas vergonyós de dos anys enrera, d'anul·lar completament l'autonomia catalana i trametre'ns un Governador General.

No és molt difícil suposar que aquesta maniobra va dirigida especialment contra l'Esquerra, i que a llurs autors poc els deu interessar el trencament del Front antifeixista, si aconsegueixen anul·lar a tots aquells que tractin de discutir-lis-hi el total usdefruit del Poder.

S'ha volgut confondre el servilisme polític de molts dels habitants de Catalunya, amb el sentiment profundament liberal del nostre poble, el qual ha donat tot quant posseeix i seguirà contribuint amb l'esforç dels seus millors fills, per tal que Espanya no caigui mai, sota les urpes de traïdors ni d'estrangers.

Si no sabéssim la veritat dels atacs dirigits contra la sensibilitat de Catalunya, afirmariem que és propi d'anormals l'interès que alguns tenen a falsejar la veritat. No ens té d'estranyar, però que certs organismes responsables acolleixin certes versions calumnioses. Ells saben conscientment la obra grandiosa que Catalunya ha realitzat i segueix realitzant per tal de vèncer el feixisme. Probablement no ho volen declarar, per poder-l'hi regatejar mèrits quan arribi el moment de passar comptes.

Nosaltres, però, els homes de la Confederació seguim en peu vigilant, a fi que no siguin possibles a la nostra terra noves injustícies. Cap sector antifeixista ambiciós podrà destruir l'harmonia imperant entre nosaltres. Que ho tinguin en compte.

Aquest número ha passat per la censura governativa

La responsabilitat dels controlats

Es un cas d'inconsciència extraordinàriament perillós que circulin pels llocs on circulen les persones sensates. I a la vegada uns agents de provocació contínua els quals si se'ls deixa tirar endavant, no solament acabaran amb la paciència dels que estan demostrant tenit molt més interès en guanyar la guerra que aquests nous vinguts antifeixistes d'ocasió, sinó que provocaran un greu descontent entre els seus mateixos partidaris la qual cosa farà que no hi hagi manera de poder-nos entendre.

Continuen les inqualificables censurens contra els anarquistes, des del moment que aquests han demostrat posseir com ningú, el sentit de realitat del nostre poble i caminen de concert amb les necessitats de l'hora present.

Es busca renyina ximplement quan els ofesos no volen lluitar més que als fronts, que és el lloc on s'ha de discutir la suprema raó d'aquesta guerra.

Fins on creuen aquests irresponsables que fan a seguir ofent impunement als que en totes les ocasions han demostrat llur valor, i més que tot als moments de perill, durant els quals va ésser necessari anar a buscar als militars traïdors a les seves guardies?

Es que amb els sis o set mil marxistes que hi havia a Catalunya, s'hauria pogut vèncer la sublevació militar, fins al punt d'ésser la primera regió lliberada d'Espanya?

D'on ha sortit aqueixa allau que avui es vanaglorien els dirigents del P. S. U. C., amb la qual volen establir una hegemonia sobre

els demés partits polítics i sindicals, els quals comptaven amb centenars de milers d'adherits, abans del moviment del Juliol?

Han sortit de la Lliga, del carlisme i de tots els simpatitzants amb la església i la monarquia, i que per necessitat de posseir un document que els posés a salvaguardia de les contingències revolucionàries, no han tingut inconvenient a engroixir un nou partit impregnant-lo de llur odi vers el proletariat català.

Integrat per gent de semblants antecedents, el més atrevit de tots ha aixecat bandera de persecució contra les organitzacions de tradició revolucionària i creient, sense cap mena de dubte, que no seria difícil provocar una nova guerra civil dintre un territori invadit per exèrcits estrangers, es disposa a sembrar la mala llavor entre tots aquells que disfrutem de l'honorós qualificatiu de lleials. Per què?

Es increïble que a aquestes altures pugui tolerar-se que ningú atempti contra la solidesa del front antifeixista, i amb la falta de tacte que acaba de fer-ho el ciutadà Comorera al miting de València. No podem creure que es pugui arribar a atacar en forma tant irrespectuosa als heroics voluntaris catalans que als primers dies de la insurrecció sortiren vers l'Aragó a batre l'enemic.

I eren anarquistes en llur majoria.

Un minut de concentració, camarades, en memòria dels que fa un any van caure per defensar la vida d'aquests polítics, que avui ja declaren falsament tenir-la de nou insegura.

«La C. N. T. i la U. G. T. no reconeixen ni reconeixeran bel·ligerància a les organitzacions obreres que funcionin al marge de la disciplina de la C. N. T. i U. G. T.»

(Segona clàusula del pacte firmat per les dues Sindicals proletàries).